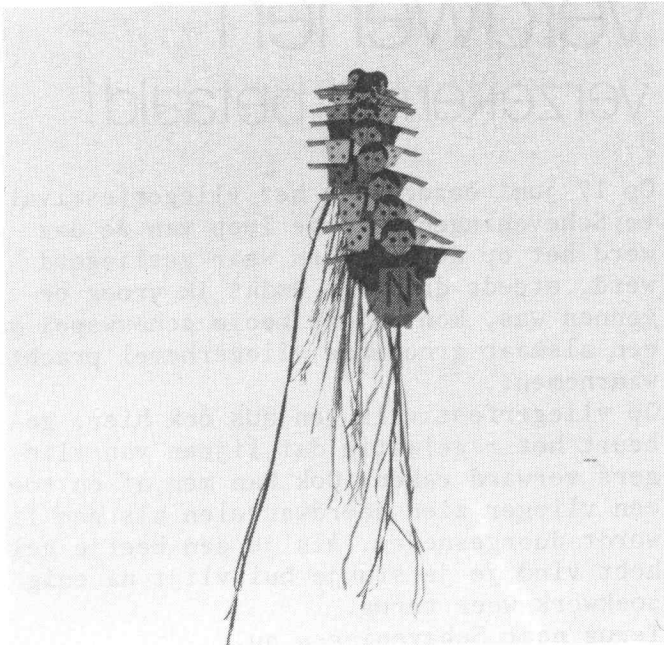

en daar sta je dan met je vliegertje

staart-uitvoeringen vergeleken. De foto rechts laat een praktisch experiment zien waarin twee verschillende staarten kennelijk gelijkwaardig zijn.

Vliegeraars kunnen op verschillende nivo's van dit boek profijt trekken. Wie enige ervaring met lichte vliegers heeft kan aan de hand van maten en tekeningen de meeste van de treinen nabouwen. Wie niet opziet tegen een aantal experimenten en weet dat daarbij een onzekere uitkomst normaal is, kan met dit boek als vertrekpunt heel ver komen. Onder meer kan men de meeste modellen "vertalen" in het duurzamere spinnaker met dun glasfiber, al dan niet met vergroting van de schaal. John Verheij heeft meermalen die lang niet gemakkelijke weg bewandeld. Men kan ook door vergelijkende studie van de beproefde modellen uit dit boek een aantal algemene kenmerken vinden die vliegertreinen eigen zijn.

Samenvattend kan ik het boek van deze moderne Japanse grootmeester warm aanbevelen voor ieder die in treinen belangstelt.

harm

In een korte periode van ziek zijn, lag ik op de bank mijn kollektie tijdschriften VLEIEGER door te lezen.

Wat mij in jullie overigens onvolprezen blad opviel was dat er nogal wat verhalen in staan van wat men heeft gemaakt en gepresteerd op het gebied van vliegeren. Het een nog mooier dan het ander of groter en/of beter. Dat lezende dacht ik die mythe ga ik doorbreken door mijn ervaring op papier te zetten voor mijn lijfblad om te laten zien dat het ook anders kan. Ik begin bij het begin.

Nadat ik een boekje over vliegeren had gevonden bij het grofvuil werd ik opnieuw, maar nu hevig getroffen door het vliegervirus. Na wat geexperimenteer met papier en doek (een oud laken), ben ik naar de bibliotheek gegaan en heb het boek "Vliegers maken" van Jack Botermans geleend en gelezen.

Het was vakantietijd dus snel wat spinnaker en glasvezel gekocht en een gekantelde doos met vleugels gemaakt. Een middag werken en het was gepiept.

Nog die zelfde dag naar de Gofferd (ja die van koninginnedag zonder wind) en de doos ging warempel nog de lucht in ook. Tot nu toe verloopt het nog soepeltjes. In die tijd had ik nog veel contact met KOKIT (een plaatselijke vliegerwinkel), die ook aan lucht reclame deed en nog doet met zeplins. Voor hen heb ik een lier gemaakt om de zeps binnen te halen zonder dat het helium er uit gehaald hoeft te worden. Zij waren hier zo blij mee dat ik een grote vlieger mocht maken met het materiaal uit hun winkel. Omdat ik niet wist wat voor een raadden zij mij een CODY aan. Niet gehinderd door enigerlei kennis van zaken ben ik gaan bouwen. En dat heb ik geweten!

De CODY moest groot worden en dat werd hij ook. Twee meter hoog en vier meter dertig spanwijdte. Na twee weken van tien uur per dag passen, meten, stikken, passen, lostoren, stikken, weer meten weer passen sh.... een lusje hier een lapje daar vergeten, kwam er schot in de zaak en begon het in mijn ogen al op een CODY te lijken. Nu heb ik een vrij groot huis met ruime woonkamer dus de vlieger in de kamer opgezet en jawel een vaasje van de kast. Kan gebeuren niet-waar?

Dus wachten tot de volgende dag om hem in